

หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง
การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ

ชื่อหลักสูตร การตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้า
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดมหาสารคาม
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

จากการมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกช่วงวัย “กคน.เพื่อประชาชน” โดยการจัดการเรียนวิชาชีพพระยະສັນให้กับประชาชนที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน บริบทของ พื้นที่ จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนหรือกลุ่มผู้สูงอายุ และการพัฒนาทักษะชีวิตใน การเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันยุคดิจิทัล ที่จะต้อง “จับต้องได้ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกอาชีพเพื่อการทำงานทำ Reskill Upskill” และออกไปรับรองตามความรู้ความสามารถ Reskill คือการสร้างทักษะใหม่ที่จำเป็นในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการขณะที่ Upskill คือ การพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้น การเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ประชาชนใช้เวลาว่างหลังจากฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร โดยการรวมกลุ่มกันประกอบอาชีพเสริม ได้แก่ การทอผ้าไหม การทอผ้าคลุมไหล่ย้อมสีจากธรรมชาติ เพื่อรองรับการเติบโตในอนาคตสามารถสร้างรายได้ สามารถต่อยอดผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมการขายออนไลน์รองรับตลาดที่กว้างขึ้น ได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานสนองกับนโยบายและภารกิจเร่งด่วน ดังกล่าวได้เห็นความสำคัญของการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพพระยະສັນตามความสนใจของกลุ่มเป้าหมายประชาชนในพื้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพพระยະສັນให้กับประชาชนทั่วไป ตามความสนใจเพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ในครัวเรือน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข และเป็นการสร้างอาชีพให้เกิดความมั่นคงต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเป็นมา	๑
จุดประสงค์การเรียนรู้	๑
เป้าหมาย	๒
ระยะเวลา	๒
เนื้อหาหลักสูตร	๒
การจัดการเรียนรู้	๒
สื่อการเรียนรู้	๒
การวัดและประเมินผล	๒
การจบหลักสูตร	๒
เอกสารหลักฐานการศึกษาที่ได้รับหลังจากจบหลักสูตร	๓
การเทียบโอน	๔
โครงสร้างหลักสูตร	๕
แบบทดสอบก่อนเรียน	๑๔
ใบความรู้	๑๖
แบบประเมินผลงานผู้เรียน	๒๐
แบบทดสอบหลังเรียน	๒๑

หลักสูตร การตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้า

จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

กลุ่มอาชีพ พาณิชยกรรมและบริการ

๑.ความเป็นมา

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นการแก้ปัญหการว่างงานและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่ เศรษฐกิจชุมชน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์ ๒๕๕๕ ภายใตกรอบเวลา ๒ ปี ที่ จะพัฒนา ๕ ศักยภาพของพื้นที่ใน ๕ กลุ่มอาชีพใหม่ ให้สามารถแข่งขันได้ใน ๕ ภูมิภาคหลักของโลก "รู้เขา รู้ เรา เท่าทัน เพื่อแข่งขันได้ในเวทีโลก" ตลอดจนกำหนดภารกิจที่จะยกระดับการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพ และขีดความสามารถให้ประชาชนได้มีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง โดยเน้นการบูรณาการให้สอดคล้อง กับศักยภาพด้านต่างๆ มุ่งพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพและการมีงานทำอย่างมีคุณภาพ ทัวถึงและเท่าเทียมกัน ประชาชนมีรายได้มั่นคง มั่งคั่ง และมีงานทำอย่างยั่งยืน มีความสามารถเชิงการแข่งขัน ทั้งในระดับภูมิภาคอาเซียน และระดับสากล ซึ่งจะเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิตในรูปแบบใหม่ที่สร้างความ มั่นคงให้แก่ประชาชน และประเทศชาติ

การเย็บ ปัก ถัก ร้อย นั้นถือได้ว่าเป็นความสารถของแต่ละบุคคลที่มีมานานในอดีต แต่อาจจะยังไม่ ได้มีการพัฒนาอะไรมากมาย ปัจจุบันผู้คนนำสิ่งเหล่านี้มาคิดค้นและดัดแปลงให้เข้ากับงานผ้า เพราะด้วยสังคมที่ มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการแต่งกาย การตกแต่ง เพื่อให้เกิดความสวยงามนั้นเป็นสิ่งสำคัญกว่าได้ การ คิดค้นนำผ้าชนิดต่างๆมาดัดแปลงเป็นองค์ประกอบของเครื่องประดับในยุคปัจจุบันนั้น ทำให้ผู้คนเกิดความ สนใจ และหลงใหลในความคิดสร้างสรรค์ งานผ้านั้นมีหลายชิ้นแตกต่างกันออกไปแล้วแต่ไอเดียหรือการ จัดรูปแบบของแต่ละคน ผ้าขาวม้า เป็นผ้าท้องถิ่นของไทยที่มีมายาวนาน เป็นผ้าสารพัดประโยชน์ที่คนไทยใช้ ในชีวิตประจำวันมาช้านาน และมีหลายชุมชนทั่วประเทศที่ยึดถืออาชีพทอผ้าขาวม้าเพื่อเลี้ยงชีพ ผ้าขาวม้าของ แต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านวัตถุดิบ ลวดลาย คุณภาพ และความเป็นมาเชิงลึก ซึ่งปัจจุบันการ นำผ้าขาวม้ามาดัดแปลง เป็นสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆนั้นเป็นสิ่งที่ดี และช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าขาวม้าอีกด้วย โดย การนำผ้าขาวม้ามาดัดแปลงทำเป็นกระเป๋า โดยการเย็บ ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละคนว่าชอบผ้า แนวไหน ขั้นตอนวิธีการเย็บงานผ้านั้นก็ไม่ยาก อีกทั้งยังนำไปเพิ่มมูลค่าให้กับงานฝีมือ และสามารถนำไป ประกอบอาชีพได้

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ เทคนิคการตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้า
๒. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถบริหารจัดการอาชีพให้มีประสิทธิภาพ มีรายได้ที่มั่นคงได้
๓. เพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอาชีพดั้งเดิมของบรรพบุรุษ

๓. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วไปที่มีความสนใจในการพัฒนาและต่อยอดอาชีพ

๔. ระยะเวลา

ระยะเวลาตลอดหลักสูตร จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

๑. ภาคทฤษฎี จำนวน ๑๒ ชั่วโมง

๒. ภาคปฏิบัติ จำนวน ๒๘ ชั่วโมง

๕. เนื้อหาหลักสูตร

๑. ช่องทางการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า
๒. ทักษะการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า
๓. การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า
๔. โครงการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า

๖. การจัดการเรียนรู้

๑. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร/ภูมิปัญญา
๒. การศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้
๓. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๔. การฝึกปฏิบัติจริง

๗. สื่อการเรียนรู้

๑. เอกสารประกอบการเรียนรู้
๒. วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ
๓. วัสดุจริง

๘. การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีก่อนเรียนและหลังเรียน
๒. การประเมินผลงานก่อนเรียนจากการปฏิบัติ ได้ผลงานที่มีคุณภาพสามารถสร้างรายได้ และจบหลักสูตร

๙. การจบหลักสูตร

๑. มีระยะเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. มีผลการเรียนผ่านตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
 - ๒.๑ ภาคทฤษฎี สัดส่วนร้อยละ ๒๐
 - ๒.๒ ภาคปฏิบัติ สัดส่วนร้อยละ ๘๐

๓. มีผลงาน ชิ้นงาน ที่มีคุณภาพ

๑๐.เอกสารหลักฐานการศึกษาที่จะได้รับหลังจากจบหลักสูตร

๑. หลักฐานการเข้าเรียนตลอดหลักสูตร
๒. ทะเบียนคุมวุฒิปัตร์
๓. วุฒิปัตร์ออกโดยสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนรู้

๑๑. การเทียบโอน

ผู้เรียนที่จบหลักสูตรการตัดเย็บกระเป่าจากผ้าขาวม้า อาจนำไปเทียบโอนผลการเรียนกับหลักสูตร การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในสาระการประกอบอาชีพ หรือวิชาเลือก ที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น

โครงสร้างหลักสูตรการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
ช่องทางการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า	๑.๑.อธิบายความสำคัญในการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า ๑.๒ อธิบายความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า ได้แก่การวางแผน และการบริหารจัดการการหาแหล่งเงินทุน ความต้องการของตลาดและการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ได้ ๑.๓ สามารถจัดหาแหล่งเรียนรู้ได้ ๑.๔ สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้	๑.๑ ความสำคัญในการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า ๑.๒ ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า - การวางแผนและการบริหารจัดการ - แหล่งเงินทุนและการจัดหาเงินทุน - ความต้องการของตลาด - ช่องทางการจัดจำหน่าย ๑.๓ ศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ๑.๓.๑ กลุ่มทอผ้าขาวม้า ๑.๓.๒ สถานประกอบการเกี่ยวกับการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า	๑.๑ ศึกษาข้อมูลจาก เอกสารสื่อต่าง ๆ แหล่ง เรียนรู้สื่อของจริงภูมิปัญญาในชุมชนเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการประกอบอาชีพที่มีความเป็นไปได้ในชุมชน ๑.๒ วิเคราะห์อาชีพจาก ข้อมูลต่าง ๆ ๑.๓ ศึกษาดูงานในแหล่ง เรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก ๑.๔ ผู้เรียนตัดสินใจเลือกอาชีพได้	ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานประกอบการ สื่อจริง และสื่อบุคคลในชุมชน ๑. วิทยากร/ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความรู้ ๒. VCD / หนังสือ ๓. Internet ๔. ศึกษาดูงานจากกลุ่มอาชีพตัวอย่าง/ แหล่งเรียนรู้	๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีก่อนเรียนและหลังเรียน ๒. การประเมินผลงานก่อนเรียนจากการปฏิบัติ ได้ผลงานที่มีคุณภาพสามารถสร้างรายได้และจบหลักสูตร ๓.แบบประเมินผลงาน	๓	๑

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
		๑.๓.๓ ร้านค้าหรือตัวแทนในการจำหน่ายผลผลิตจากการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า ๑.๓.๔ เครือข่ายกลุ่มตัดเย็บตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า ๑.๔ การตัดสินใจเลือกอาชีพ ๑.๔.๑ ความต้องการของตลาด ๑.๔.๒ สถานประกอบการเครือข่าย กลุ่ม และองค์กรตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ					
ทักษะการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า	๒.๑ อธิบาย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า ได้แก่ ขั้นตอนการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า กระบวนการและรูปแบบการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า	๒.๑ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า - ประวัติความเป็นมาของผ้าขาวม้า - กระบวนการและรูปแบบ	๒.๑ ทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจและพื้นฐานของผู้เรียน ๒.๒ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า	ในกระบวนการ จัดการเรียนรู้ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานประกอบการสื่อจริง และสื่อบุคคลใน ชุมชน	๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีก่อนเรียน และ หลังเรียน ๒. การประเมินผลงานก่อนเรียนจากการปฏิบัติได้ผลงานที่มีคุณภาพสามารถ	๖	๒๔

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
	ความสำคัญและประโยชน์ของการประกอบอาชีพการทอผ้าได้ ๒.๒ สามารถเตรียมวัตถุดิบและส่วนประกอบ ได้แก่ ขั้นตอนในการการเลือกวัตถุดิบและส่วนประกอบได้ ๒.๓ สามารถอธิบายการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ได้แก่ จุดประสงค์ของการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า วัสดุ และอุปกรณ์วิธีการด้าย และ ขอควรระวังในการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้าได้	การตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า - ความสำคัญและประโยชน์ของการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ๒.๒ การเตรียมวัตถุดิบและส่วนประกอบ - ขั้นตอนในการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า - การเลือกเส้นด้าย - วัตถุดิบและ ส่วนประกอบ ๒.๓ สร้างแบบด้าย - วัตถุประสงค์ของการพอกด้าย - วัสดุและอุปกรณ์ของการสร้างแบบด้าย - ขั้นตอนการสร้างแบบ - ข้อควรระวังในการสร้าง	๒.๓ อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๒.๔ จัดทำแผนการฝึกทักษะการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ๒.๕ วิทยากรบรรยายและสาธิตการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ๒.๖ ฝึกปฏิบัติการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ๒.๗ ทดสอบหลังเรียน ๒.๘ ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองหลังเรียนอย่างต่อเนื่อง	๑. วิทยากร/ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ ความรู้ ๒. VCD / หนังสือ ๓. Internet ๔. ศึกษาดูงานจาก กลุ่มอาชีพตัวอย่าง/ แหล่งเรียนรู้	สร้างรายได้และจบหลักสูตร ๓.แบบประเมินผลงานผู้เรียน		

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
		แบบ ๒.๔ การตัดผ้า - จุดประสงค์ของการตัดผ้า - วัสดุและอุปกรณ์ - วิธีการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า - ข้อควรระวังในการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ๒.๕ การเตรียมผ้าขึ้นตอนการเตรียมผ้า - การออกแบบลวดลาย - วัสดุและอุปกรณ์ ๒.๖การตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า - ขั้นตอนการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ๒.๗รูปแบบการขายเป็นกระเป๋ผ้าขาวม้าแบบต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม					

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า	๓.๑ สามารถบริหารจัดการอาชีพการทอผ้าขาวม้า ได้แก่ การควบคุมคุณภาพ และ การลดต้นทุนการผลิตได้ ๓.๒ สามารถจัดการการตลาด ได้แก่การจัดทำฐานข้อมูล ลูกค้า/คู่แข่งทางการตลาด การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขายและการบริการและการขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์ได้ ๓.๓ สามารถจัดการความเสี่ยงได้แก่ วิเคราะห์ศักยภาพในการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า และการแก้ปัญหาคือความเสี่ยงในการประกอบอาชีพการทอผ้าพื้นเมือง	๓.๑ การบริหารจัดการอาชีพการตัดเย็บกระเป๋จากผ้าขาวม้า ๓.๑.๑ การดูแลรักษาคุณภาพของผ้าขาวม้า ๓.๑.๒ การลดต้นทุนในการผลิตของผ้าขาวม้า ๓.๑.๓ การเพิ่มมูลค่าสินค้าเช่น การแปรรูป การออกแบบ การประยุกต์ใช้ ๓.๒ จัดการการตลาด ๓.๒.๑ ฐานข้อมูลลูกค้าที่ใช้บริการ/คู่แข่งทาง การตลาด ๓.๒.๒ ประชาสัมพันธ์ ๓.๒.๓ ส่งเสริมการขายและการบริการ ๓.๒.๔ การขอมาตรฐานผลิตภัณฑ์	๓.๑ การบริหารจัดการจัดให้ผู้เรียน ๓.๑.๑ ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ๓.๑.๒ วิทยากรบรรยายการกำหนดและควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ๓.๑.๓ ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์การลดต้นทุนการผลิตแต่คุณภาพคงเดิม ๓.๑.๔ วิทยากรและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ปัจจัยความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและมีแนวทางในการจัดการความเสี่ยง ๓.๒ การบริหารจัดการการตลาด ๓.๒.๑ ผู้เรียนศึกษาข้อมูลการตลาดและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา	ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานประกอบการ สื่อจริง และสื่อบุคคลในชุมชน ๑. วิทยากร/ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความรู้ ๒. VCD / หนังสือ ๓. Internet ๔. ศึกษาดูงานจาก กลุ่มอาชีพตัวอย่าง/ แหล่งเรียนรู้	๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีก่อนเรียนและหลังเรียน ๒. การประเมินผลงานก่อนเรียนจากการปฏิบัติได้ผลงานที่มีคุณภาพสามารถสร้างรายได้และจบหลักสูตร ๓.แบบประเมินผลงานผู้เรียน	๑	๒

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
		๓.๓ จัดการความเสี่ยง ๓.๓.๑ วิเคราะห์ศักยภาพในการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า ๓.๓.๒ แก้ปัญหาความเสี่ยงในการประกอบอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ามาจากผ้าขาวม้า	๓.๒.๓ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการจัดการตลาด เช่น การคิดต้นทุนการผลิต กำหนดราคาขาย การส่งเสริมการขายและการกระจายสินค้า ๓.๓ การจัดการความเสี่ยง ๓.๓.๑ ผู้เรียนสำรวจและศึกษาแหล่งวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตและควบคุมคุณภาพสินค้าจากผู้จำหน่ายที่หลากหลาย ๓.๓.๒ ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพ ๓.๓.๓ อภิปรายแสวงหาแนวทางจัดการความเสี่ยงจากภูมิปัญญาและผู้เชี่ยวชาญ				

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
โครงการประกอบอาชีพ การตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า	๔.๑ บอก ความสำคัญของโครงการอาชีพได้ ๔.๒ บอกประโยชน์ของโครงการอาชีพได้ ๔.๓ บอกองค์ประกอบของโครงการอาชีพได้ ๔.๔ อธิบายความหมายขององค์ประกอบของโครงการอาชีพได้ ๔.๕ อธิบายลักษณะการเขียนที่ดีขององค์ประกอบของโครงการอาชีพที่ดีได้ ๔.๖ เขียนโครงการในแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมและถูกต้อง ๔.๗ ตรวจสอบความเหมาะสมและสอดคล้องของโครงการอาชีพได้	๔.๑ ความสำคัญของโครงการอาชีพการทอผ้าขาวม้า ๔.๒ ประโยชน์ของโครงการอาชีพการทอผ้าขาวม้า ๔.๓ องค์ประกอบของโครงการอาชีพการทอผ้าขาวม้า ๔.๔ การเขียนโครงการอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า ๔.๕ การประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของโครงการอาชีพการตัดเย็บกระเป๋ากจากผ้าขาวม้า	๔.๑ จัดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้เรื่องความสำคัญของโครงการอาชีพประโยชน์ของโครงการอาชีพองค์ประกอบของโครงการอาชีพแล้วจัดกิจกรรมสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นเพื่อสร้างแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ๔.๒ จัดให้ผู้เรียนศึกษาสาระข้อมูลจากใบความรู้เรื่องตัวอย่างการเขียนโครงการอาชีพที่ดีเหมาะสมและถูกต้องพร้อมจัดการอภิปรายเพื่อสรุปแนวคิดเป็นแนวทางในการเขียนโครงการอาชีพที่ดีเหมาะสมและถูกต้อง ๔.๓ จัดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนโครงการอาชีพ ๔.๔ กำหนดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของโครงการอาชีพ	ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานประกอบการ สื่อจริง และสื่อบุคคลในชุมชน ๑. วิทยากร/ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความรู้ ๒. VCD / หนังสือ ๓. Internet ๔. ศึกษาดูงานจาก กลุ่มอาชีพตัวอย่าง/ แหล่งเรียนรู้	๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีก่อนเรียนและหลังเรียน ๒. การประเมินผลงานก่อนเรียนจากการปฏิบัติได้ผลงานที่มีคุณภาพสามารถสร้างรายได้และจบหลักสูตร ๓.แบบประเมินผลงานผู้เรียน	๒	๑

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการ เรียนรู้	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ชั่วโมง	
						ทฤษฎี	ปฏิบัติ
			๔.๕ จัดให้ผู้เรียนปรับปรุง โครงการอาชีพให้มีความเหมาะสม และถูกต้อง ๔.๖ กำหนดให้ผู้เรียนเขียน โครงการอาชีพของตนเองเพื่อเสนอ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ดำเนินงานอาชีพ และใช้ในการ ดำเนินการประกอบอาชีพต่อไป				

แบบทดสอบก่อนเรียน

ตอนที่ ๑ จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๑. ขั้นตอนแรกในการตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้าคือ

- (ก) ตัดผ้า
- (ข) เย็บผ้า
- (ค) รีดผ้า
- (ง) ออกแบบกระเป๋า

๒. ขนาดมาตรฐานของผ้าขาวม้าที่ใช้ในการตัดเย็บกระเป๋า คือ

- (ก) ๘๐ x ๑๘๐ ซม.
- (ข) ๙๐ x ๑๙๐ ซม.
- (ค) ๑๐๐ x ๒๐๐ ซม.
- (ง) ๑๑๐ x ๒๑๐ ซม.

๓. เทคนิคการเย็บผ้าขาวม้าที่นิยมใช้ในการตัดเย็บกระเป๋า คือ

- (ก) เย็บตะเข็บแบบซิกแซก
- (ข) เย็บตะเข็บแบบเย็บถอยหลัง
- (ค) เย็บตะเข็บแบบเย็บซ่อน
- (ง) เย็บตะเข็บแบบเย็บริม

๔. วัสดุที่ใช้ในการเย็บซิปเข้ากับกระเป๋า คือ

- (ก) เข็มเย็บผ้า
- (ข) ด้ายเย็บผ้า
- (ค) ซิป
- (ง) ทั้ง (ก), (ข), และ (ค)

๕. วิธีการติดซิปในเข้ากับกระเป๋า คือ

- (ก) เย็บซิปในเข้ากับขอบกระเป๋า
- (ข) เย็บซิปในเข้ากับด้านในของกระเป๋า
- (ค) เย็บซิปในเข้ากับทั้งขอบกระเป๋าและด้านในของกระเป๋า
- (ง) ใช้กาวติดซิปในเข้ากับกระเป๋า

๖. การเย็บหูหิ้วกระเป๋าควรใช้ผ้า

- (ก) ผ้าขาวม้า
- (ข) ผ้าหนา
- (ค) ผ้าบาง
- (ง) ผ้าใดก็ได้

๗. ความยาวที่เหมาะสมของหูหิ้วกระเป๋า คือ

- (ก) ๑๕-๒๐ ซม.
- (ข) ๒๕-๓๐ ซม.
- (ค) ๓๕-๔๐ ซม.
- (ง) ๔๕-๕๐ ซม.

๘. เทคนิคการเย็บหูหิ้วกระเป๋าที่ช่วยให้หูหิ้วแข็งแรงคือ

- (ก) เย็บหูหิ้วแบบเย็บซ้อน
- (ข) เย็บหูหิ้วแบบเย็บซิกแซก
- (ค) เย็บหูหิ้วแบบเย็บถอยหลัง
- (ง) เย็บหูหิ้วแบบเย็บริม

๙. วิธีการติดหูหิ้วเข้ากับกระเป๋า คือ

- (ก) เย็บหูหิ้วเข้ากับขอบกระเป๋า
- (ข) เย็บหูหิ้วเข้ากับด้านในของกระเป๋า
- (ค) เย็บหูหิ้วเข้ากับทั้งขอบกระเป๋าและด้านในของกระเป๋า
- (ง) ใช้กาวติดหูหิ้วเข้ากับกระเป๋า

๑๐. ขั้นตอนสุดท้ายในการตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้า คือ

- (ก) ตัดเย็บ
- (ข) รีดผ้า
- (ค) ตกแต่งกระเป๋า
- (ง) ทั้ง (ข) และ (ค)

ใบความรู้

เรื่อง การตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้า

ผ้าขาวม้า คือ เป็นผ้าสารพัดประโยชน์ที่คนไทยใช้มาแต่โบราณ ส่วนใหญ่ผู้จะเป็นเพศชายสามารถใช้นั่งอาบน้ำ เช็ดตัว คลุมหัวกันแดด หรือทำเป้ก็ได้ บ้างก็เรียกว่า "ผ้าเคียนเอว" ผ้าขาวม้าเป็นผ้าที่อำนวยความสะดวกให้กับคนไทยมาหลายศตวรรษ โดยไม่มีที่ท้าวว่าจะสูญหายไปง่ายๆ เนื่องด้วยประโยชน์ของผ้ามีมากมายนานัปการ ทั้งนี้เพราะผ้าขาวม้ามีความเกี่ยวข้องกับวิถีทางแห่งการดำรงชีวิตมากมายหลายอย่างด้วยกัน จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า "ผ้าขาวม้า" คือสิ่งมหัศจรรย์แห่งสายใยที่ถักทอไว้อย่างประณีต จากตำนานกาลเวลา และคุณค่าอันน่ายกย่อง สรุปลความได้ว่าประโยชน์ของผ้าขาวม้าใช้กันตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย.

ผ้าขาวม้ามีลักษณะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าส่วนใหญ่ทอจากผ้าฝ้าย เส้นไหม ด้ายดิบ ป่านหรือวัสดุตามท้องถิ่นนิยมทอสลัสนี้เป็นลายตามหมากรุกหรือเป็นลายทางโดยมากผลิตในแถบภาคเหนือนั้น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีขนาดความกว้างยาวแตกต่างกันออกไปส่วนใหญ่จะกว้างประมาณ ๓ คืบ ยาว ๕ คืบ อายุการใช้งานประมาณ ๑-๓ ปี ราคาจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ปัจจุบันมีการนำไปใช้ในการทำการพัฒนาเป็นเครื่องแต่งกายตามสมัยนิยมโดยดัดแปรรูปออกมาเป็นรูปแบบที่คนรุ่นใหม่จะนิยมใช้มากขึ้นและพัฒนาคุณภาพของเส้นใหญ่ให้มีความเหนียวคงทนและมีประสิทธิภาพความงามมากขึ้นกว่าเดิม ขนาดมาตรฐานของผ้าขาวม้าที่ใช้ในการตัดเย็บกระเป๋า คือ ๘๐ x ๑๘๐ ซม.

การตัดเย็บ หมายถึง การทำผลิตภัณฑ์โดยการตัดหรือเย็บวัสดุผ้าอย่างน้อยหนึ่งชิ้นด้วยเข็มและด้าย โดยทั่วไปจะใช้เข็มและด้าย แต่ยังมีวิธีการต่างๆเช่นการเชื่อมและการเชื่อม การเย็บโดยใช้ด้ายและเข็มสามารถแบ่งออกเป็นการเย็บด้วยมือและจักรเย็บผ้า หลายคนคิดว่าเหมือนกับการเย็บผ้า แต่จะแตกต่างจากการเย็บผ้า

อุปกรณ์ในการตัดเย็บ

๑. สายวัด สายวัดที่ดีควรทำด้วยผ้าอาบนํ้ายาเคมี เพื่อป้องกันการหดหรือยืด มีโลหะหุ้มที่ปลายทั้ง ๒ ข้าง มีตัวเลขบอกความยาวเป็นเซนติเมตรและนิ้ว

๒. กระดาษสร้างแบบ ใช้สร้างแบบก่อนตัดผ้า มีทั้งสีขาวและสีน้ำตาล

๓. กรรไกรตัดผ้า มี ๒ ชนิด คือ ชนิดด้ามโค้งและด้ามตรง ซึ่งกรรไกรด้ามโค้งจะตัดได้เที่ยงตรงกว่า เพราะใบกรรไกรอยู่ขนานกับผ้าขณะตัด ไม่ควรทำการกรรไกรตกขณะใช้เพราะทำให้เสียคม หมั่นลับกรรไกรให้คมเสมอ และหยอดน้ำมันจักรเป็นครั้งคราวเพื่อป้องกันไม่ให้กรรไกรฝืด

๔. ซอล์กเขียนผ้า ใช้ทำเครื่องหมายบนผ้ามีทั้งแบบแท่งเหมือนดินสอและแบบแผ่นรูสามเหลี่ยม

๕. กระดาษกรรอย เป็นกระดาษสีมีหลายสี อาบด้วยเทียนไข ใช้กับลูกกลิ้งเพื่อกรรอย เพื่อเย็บเกล็ดหรือตะเข็บลงบนผ้า ควรเลือกให้เหมาะกับสีของผ้า

๖. ลูกกลิ้ง ใช้คู่กับกระดาษกรรอย มี ๒ ชนิด คือ ชนิดลูกกลิ้งพื้นเลื่อย และชนิดปลายแหลมเหมือนเข็ม โดยทั่วไปนิยมใช้ชนิดลูกกลิ้งพื้นเลื่อยมากกว่า เพราะลูกกลิ้งดีดสีได้ดีและรอยมีความถี่มากกว่า

๗. เข็มเย็บผ้า ควรเลือกให้เหมาะสมกับผ้า เช่น เข็มเบอร์ ๑๐-๑๑ มีขนาดเล็กใช้กับผ้าเนื้อบางเบา เข็มเบอร์ ๙ มีขนาดกลางใช้กับผ้าเนื้อหนาปานกลาง และเข็มเบอร์ ๘ มีขนาดใหญ่ใช้กับผ้าเนื้อหนา

๘. **เข็มจักร** ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับชนิดของด้ายและความหนาของเนื้อผ้า เช่น เข็มจักรเบอร์ ๙ ใช้กับผ้าแพร ผ้าชีฟอง ผ้าไหม และผ้าปาน เข็มจักรเบอร์ ๑๑ ใช้กับผ้าสักหลาดและผ้าฝ้ายผสมไนลอน เข็มจักรเบอร์ ๑๓ ใช้กับผ้าลินิน ผ้าเสิร์จ และผ้าฝ้าย เข็มจักรเบอร์ ๑๔ ใช้กับผ้าขนสัตว์ ผ้าใยสังเคราะห์ และผ้าขนสัตว์ผสมสำลี เข็มจักรเบอร์ ๑๖ ใช้กับผ้าใบ ผ้ายีน และหนัง

๙. **เข็มหมุด** ใช้กลัดเพื่อป้องกันการเคลื่อนเวลากดรอยเย็บ ใช้ทำเครื่องหมายลงบนผ้า หรือเนาผ้าให้ติดกัน เมื่อจะตัดผ้าตามแบบ

๑๐. **ด้าย** ใช้เย็บเพื่อประกอบชิ้นส่วนของผ้าให้ติดกัน ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสีผ้า ความหนาของผ้า และขนาดของเข็ม ด้ายที่นิยมใช้กับผ้าทุกชนิด คือ เบอร์ ๖๐

๑๑. **ที่เลาะด้าย** ใช้เลาะด้ายส่วนที่ไม่ต้องการทิ้ง ส่วนปลายมีลักษณะแหลมคมและมีง่าม มีปลอกสวมเพื่อความปลอดภัย

๑๒. **หมอนเข็ม** เป็นอุปกรณ์ปักเข็มชนิดต่าง ๆ หลังใช้งานหรือรอการใช้งาน หมอนเข็มที่ดีควรทำจากผ้ากำมะหยี่หรือผ้าขนสัตว์ ใส่ในควรบรรจุด้วยเส้นผม ขนสัตว์ หรือขี้เลื่อย เพื่อป้องกันสนิม

วัสดุอุปกรณ์

- ผ้าขาวม้า ๑ ผืน
- ชีปยาว ๑ เส้น
- ด้ายและเข็ม
- กรรไกร
- ไม้บรรทัด
- ซอล์กหรือดินสอ

ขั้นตอนการตัดเย็บ

๑. เตรียมผ้าขาวม้า นำผ้าขาวม้ามาซักและรีดให้เรียบร้อย
๒. ตัดผ้า ตัดผ้าขาวม้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดตามต้องการ เช่น ๔๐ x ๒๕ ซม.
๓. พับผ้า พับผ้าครึ่งหนึ่งตามแนวยาว แล้วพับครึ่งอีกครั้งตามแนวขวาง
๔. เย็บด้านข้าง เย็บตะเข็บด้านข้างทั้งสองด้าน โดยเว้นช่องไว้สำหรับใส่ชีปประมาณ ๑๐ ซม.

๕. เย็บซิป ใส่ซิปลงในช่องที่เว้นไว้ แล้วเย็บติดกับผ้า
๖. เย็บด้านล่าง พับผ้าด้านล่างขึ้นมาประมาณ ๕ ซม. แล้วเย็บตะเข็บเพื่อปิดด้านล่าง
๗. เย็บหูหิ้ว ตัดผ้าขาวม้าเป็นแถบยาวขนาด ๒๕-๓๐ ซม. พับแถบผ้าครึ่งหนึ่งตามแนวยาวแล้วเย็บตะเข็บ จากนั้นพับปลายทั้งสองด้านเข้าหากันแล้วเย็บติดกับด้านบนของกระเป๋า
๘. เย็บด้านบน พับผ้าด้านบนลงมาประมาณ ๕ ซม. แล้วเย็บตะเข็บเพื่อปิดด้านบน

เคล็ดลับ

- ใช้ผ้าขาวม้าที่มีลวดลายสวยงามเพื่อเพิ่มความโดดเด่นให้กับกระเป๋า
- สามารถเพิ่มกระเป๋าซิปเล็กๆ ด้านในเพื่อใส่ของชิ้นเล็กๆ
- ตกแต่งกระเป๋าด้วยปอมปอมหรือฟู่เพื่อเพิ่มความน่ารัก
- สามารถปรับขนาดและรูปร่างของกระเป๋าได้ตามความต้องการ
- . เทคนิคการเย็บหูหิ้วกระเป๋าที่ช่วยให้หูหิ้วแข็งแรง คือเย็บหูหิ้วแบบเย็บซ้อน

วิธีการตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้า

โดยให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลจาก Youtube. นี้

<https://www.youtube.com/watch?v=bSdjtrL๘KPQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=๔๘mGlFphKpA>

แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ – สกุล.....

หลักสูตร..... กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้วิทยากรประเมินผลงานของผู้เรียนตามหัวข้อที่กำหนดให้

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (๑๐ คะแนน)
๑. ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระ (๒๐ คะแนน)	
๑.๑ ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
๑.๒ สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
๒. ทักษะการปฏิบัติ (๔๐ คะแนน)	
๒.๑ สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
๒.๒ ประเมินโดยดูชิ้นงาน	
๒.๓ แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
๒.๔ ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม	
๓. คุณภาพผลงาน ผลการปฏิบัติ	
๓.๑ สังเกตผลงาน	
๓.๒ ตรวจสอบผลงาน	
๓.๓ มีความคิดสร้างสรรค์	
๓.๔ ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (๑๐๐ คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร
- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตรจะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จึงจะผ่านเกณฑ์การ

ประเมิน

ลงชื่อ

(

วิทยากร

)

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ ๑ จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

๑. ขั้นตอนแรกในการตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้าคือ

- (ก) ตัดผ้า
- (ข) เย็บผ้า
- (ค) รีดผ้า
- (ง) ออกแบบกระเป๋า

๒. ขนาดมาตรฐานของผ้าขาวม้าที่ใช้ในการตัดเย็บกระเป๋า คือ

- (ก) ๘๐ x ๑๘๐ ซม.
- (ข) ๙๐ x ๑๙๐ ซม.
- (ค) ๑๐๐ x ๒๐๐ ซม.
- (ง) ๑๑๐ x ๒๑๐ ซม.

๓. เทคนิคการเย็บผ้าขาวม้าที่นิยมใช้ในการตัดเย็บกระเป๋า คือ

- (ก) เย็บตะเข็บแบบซิกแซก
- (ข) เย็บตะเข็บแบบเย็บถอยหลัง
- (ค) เย็บตะเข็บแบบเย็บซ่อน
- (ง) เย็บตะเข็บแบบเย็บริม

๔. วัสดุที่ใช้ในการเย็บซิปเข้ากับกระเป๋า คือ

- (ก) เข็มเย็บผ้า
- (ข) ด้ายเย็บผ้า
- (ค) ซิป
- (ง) ทั้ง (ก), (ข), และ (ค)

๕. วิธีการติดซิปในเข้ากับกระเป๋า คือ

- (ก) เย็บซิปในเข้ากับขอบกระเป๋า
- (ข) เย็บซิปในเข้ากับด้านในของกระเป๋า
- (ค) เย็บซิปในเข้ากับทั้งขอบกระเป๋าและด้านในของกระเป๋า
- (ง) ใช้กาวติดซิปในเข้ากับกระเป๋า

๖. การเย็บหูหิ้วกระเป๋าควรใช้ผ้า

- (ก) ผ้าขาวม้า
- (ข) ผ้าหนา
- (ค) ผ้าบาง
- (ง) ผ้าใดก็ได้

๗. ความยาวที่เหมาะสมของหูหิ้วกระเป๋า คือ

- (ก) ๑๕-๒๐ ซม.
- (ข) ๒๕-๓๐ ซม.
- (ค) ๓๕-๔๐ ซม.
- (ง) ๔๕-๕๐ ซม.

๘. เทคนิคการเย็บหูหิ้วกระเป๋าที่ช่วยให้หูหิ้วแข็งแรงคือ

- (ก) เย็บหูหิ้วแบบเย็บซ้อน
- (ข) เย็บหูหิ้วแบบเย็บซิกแซก
- (ค) เย็บหูหิ้วแบบเย็บถอยหลัง
- (ง) เย็บหูหิ้วแบบเย็บริม

๙. วิธีการติดหูหิ้วเข้ากับกระเป๋า คือ

- (ก) เย็บหูหิ้วเข้ากับขอบกระเป๋า
- (ข) เย็บหูหิ้วเข้ากับด้านในของกระเป๋า
- (ค) เย็บหูหิ้วเข้ากับทั้งขอบกระเป๋าและด้านในของกระเป๋า
- (ง) ใช้กาวติดหูหิ้วเข้ากับกระเป๋า

๑๐. ขั้นตอนสุดท้ายในการตัดเย็บกระเป๋าจากผ้าขาวม้า คือ

- (ก) ตัดเย็บ
- (ข) รีดผ้า
- (ค) ตกแต่งกระเป๋า
- (ง) ทั้ง (ข) และ (ค)

เฉลย

๑.ก ๒.ก ๓.ก ๔.ง ๕.ค ๖.ข ๗.ข ๘.ก ๙.ค ๑๐.ง